

două facturi făcându-se la data de 07.10.2004, activitatea reclamantei desfășurându-se până la 10.10.2004 cheltuielile fiind aferente funcționării activelor.

Se susține de către reclamantă că suma de 12.360 RON ce reprezintă documentație proiectare mini complex Neptun rezultată din facturile 0410814/30.03.2004, 4492021 din 23.10.2004 și Ordinul de plată 28/19.04.2004 sunt deductibile fiscal întrucât autorizația de construcție a fost obținută de reclamantă, în perioada 05.05.2003 – 04.05.2004 fiind obținute și avizele solicitate în certificatul de urbanism, ori contractul de antrepriză dintre MTS Leasing și SC MARCOS SRL este încheiat la 24.01.2005, fără documentația și avizele obținute de reclamantă, neputându-se selecta constructorul întrucât selecția s-a organizat pe baza ofertelor la toate materialele, cantitățile și serviciile aferente construirii.

Dar chiar și în aceste condiții în conformitate cu art. I din contractul de antrepriză și anexele rezultă care este obiectul contractului, în cererea de finanțare completată de reclamantă la data de 25.09.2004 către M.T.S. Leasing GmbH fiind inserate la capitolul I pct.2 condițiile generale de contractare. În deconturile depuse de SC [redacted] SRL la sediul [redacted] SRL & [redacted] SRL București nu sunt cuprinse cheltuieli de proiectare și autorizare.

Conform adresei primite de la această firmă, proiectul trebuia să cuprindă printre altele avizele cerute prin certificatul de urbanism, însă echipa de control nu a solicitat un documente care să justifice de ce era necesar ca reclamanta să dețină documentație proprie (proiect și autorizație de construire).

În devizele estimative de cheltuieli nu sunt prevăzute cele de proiectare și avizare decât pentru curent electric, apă și canal, aspect ce rezultă și în centralizatorul oferte de preț – ofertanta SC [redacted] SRL.

La sediul reclamantei există un dosar cu 78 de pagini care conține o copie după oferta SC [redacted] SRL de a executa mini hotelul, grafice de lucrări, consumurile și necesarul de materiale, oferte de prețuri, costuri legate de manoperă, transporturi de materiale.

Înregistrarea în contabilitate a sumei de 57520 lei – taxă de management aferentă contractului de leasing B 030/12.10.2004 – s-a făcut pe baza facturii proformenr.6004319 din 12.10.2004, la sediul firmei existând documente ce atestă prestarea efectivă a serviciilor nesolicitate de pârâtă.

M [redacted] și-a desfășurat activitatea de management prin firme românești create în acest scop în cazul reclamantei, acestea fiind SC L [redacted] SRL și SC [redacted] SRL și SC [redacted] SRL. Prigoria contractand execuția lucrărilor prin MTS LEASING GMBH.

Taxa nu a fost prevăzută să fie achitată de SC [redacted] SRL prin contractul de antrepriză și anexele aferente, la sediul firmei existând documentație depusă de SC [redacted] SRL la sediul [redacted] SRL și procesele verbale de constatare întocmite de reprezentanții SC [redacted] SRL.

Referirile echipei de control la dispozițiile OG.51/1997, art.20 alin. 1 litera b nu își au rostul întrucât obiectul leasingului nu a fost finalizat, fiind îndeplinite prevederile art.,48 din HG.44/2004.

Eronat echipa de control a reținut ca obligații suplimentare suma de [redacted] lei ce reprezintă impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți persoane juridice motivându-se că [redacted] GmbH nu a fost la data încheierii contractului un nerezident întrucât din lectura textului existent pe pagina 4 la contractul de leasing rezultă că această firmă se încadrează la titlul V art.122 din Legea 571/2003 referitor la persoanele juridice străine care au o reprezentanță autorizată să funcționeze în România și nu la art.115 ce privește impozitul datorat activității de management a nerezidenților.

Echipa de control eronat a stabilit suma de [redacted] lei ce reprezintă obligații suplimentare – TVA, dobânzi și penalități de întârziere pentru motivele deja expuse.

S-a solicitat și anularea dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.4168 din 10 mai 2006 privind diminuarea pierderii contabile înregistrată la 31.12.2005 cu suma de ..... pentru motivele expuse anterior.

În dovedirea contestației reclamanta a atașat decizia nr.62/2006, somații , titlu executorii, dispoziția nr.4168/10 mai 2006, decizie de impunere, raportul de inspecție fiscală din 10.05.2006, contract de leasing , autorizație de construire, certificat de urbanism , contract de antrepriză, avizul 68/2004, raport de lucru din anul 2005, contracte de vânzare cumpărare , facturi fiscale.

Prin sentința civilă nr.5949/10.10.2006 cauza a fost înaintată spre soluționare Tribunalului Gorj , pârâta depunând întâmpinare prin care a susținut respingerea contestației , reitând motivele din decizia 62/2006.

În ședința publică din 12.01.2007 s-a încuviințat efectuarea unei expertize, numindu-se expert Negrea Raluca, obiectivele fiind consemnate în ședința publică din 26.01.2007, obiecțiunilor depuse de către pârâta fiindu-i răspuns de către expert printr-un supliment la raportul de expertiză, atașat la 2 mai 2007.

Luând în examinare acțiunea de față, raportat la susținerile părților, înscrisurile din dosar și raportul de expertiză, legislația din domeniu , tribunalul constată următoarele:

Vânzarea cumpărarea este un act translativ de proprietate, aceasta însemnând că prin efectul realizării acordului de voință și o independent de predarea lucrului vândut , dar și de plata prețului se produce nu numai încheierea contractului dar operează și transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător.

Regula transferului de proprietate este prevăzută în art.1295 C.civ. conform căruia aceasta are loc de îndată ce părțile s-au învoit.

În speța dedusă judecătii părțile (reclamanta și cumpărătoarea SC ..... SRL ,, Craiova), nu au amânat transferul proprietății până la împlinirea unui termen suspensiv sau până la realizarea unei condiții suspensive, rezultând aceasta din lecturarea contractelor de vânzare cumpărare nr.1419 și 1420 ambele din 26.07.2004.

Astfel, termenul suspensiv este într-adevăr stipulat ca fiind 01.10.2004, însă el nu a afectat transferul dreptului de proprietate atâta timp cât părțile nu au prevăzut expres amânarea acestui efect al vânzării cumpărării, ba mai mult s-a stipulat că transferul de drept al proprietății se face la data autentificării actului 26.07.2004, când s-a achitat și un avans de către cumpărătoare, transmiterea în fapt având loc la data convenită ca și achitare integrală a prețului – 01.10.2004.

Predarea celor două stații de distribuție, precum și a terenului aferent s-a făcut la 10.10.2004 conform susținerilor reclamantei, după ce cumpărătoarea achitase diferențele de preț la 07.10.2004, aceasta având semnificația detenției , cumpărătorul posedând din momentul când a devenit proprietar , respectiv 26.07.2004.

Nu are nici o relevanță pentru soluționarea cauzei, clauza invocată de reclamanta și anume că în caz de neplată a prețului vânzării la termenul stabilit în baza art.1020 C.civ., contractul este de drept desființat fără somație și fără punerea în întârziere atâta timp cât așa cum s-a expus cumpărătoarea a devenit proprietar de drept la data de 26.07.2004 și de fapt la 10.10.2004.

În această situație în mod corect pârâta a apreciat că sumele din facturile nr.4946040 din 30.07.2004, 3435309 din 13.08.2004 și 3435315 din 23.09.2004 ce reprezintă contravaloarea tâmplărie aluminiu și montanți inox, mână curentă inox, suport inox sunt nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit întrucât au fost efectuate investiții pentru modernizare de către reclamantă la stațiile de distribuție ce nu mai existau în patrimoniul acesteia încă din 26.07.2004.

Reclamanta a încălcat disp. art. 21 alin 1 din L 571/2003 conform căroră pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai acelea efectuate în scopul realizării de venituri impozabile , inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare

În ceea ce privește suma ce reprezintă documentație proiectare, mini complex Neptun și taxă construcție Neptun, se reține că reclamanta a încheiat cu .....

contractul nr. B 030/22.10.2004. (fișa 08 din dosarul Judecătoria Ug-Jiu), în baza cererii de refinanțare din 25.09.2004. La rândul său k... GmbH a perfectat contractul de antrepriză B030/2 cu antreprenorul SC SRL Prigoria, jud. Gorj.

S-a susținut de către reclamantă că în contractul de antrepriză nu s-a prevăzut ca antreprenorul să suporte cheltuielile ce reprezintă documentația de proiectare pentru mini complexul din Neptun, invocându-se disp.art.1 și art.13 pct.11.

Însă, reclamanta nu poate invoca în sprijinul său dispozițiile unui contract, cel de antrepriză, în care nu a fost parte și prin urmare clauzele acestuia nu îi sunt opozabile. Conform art.1 din contractul de antrepriză obiectul acestuia este „executarea și predarea contra unui preț ferm la cheie, în stare perfectă de funcționare, fără vicii a unui imobil tip mini hotel cu respectarea tuturor condițiilor planurilor și termenelor de execuție din prezentul contract și din anexe.

La art.13 se prevede organizarea șantierului, la punctul 11 stipulându-se că taxa privind autorizația de construire și celelalte avize necesare autorizației de construire vor fi preluate de beneficiar (MTS ROMANIA) și plătite de acesta, alte eventuale taxe necesare pentru executarea lucrărilor fiind preluate de antreprenor SC SRL Prigoria și plătite de acesta.

Din coroborarea contractului de leasing cu contractul de antrepriză rezultă fără dubiu că întreaga documentație de proiectare mini complex Neptun trebuia suportată de beneficiarul contractului de antrepriză, așa cum prevede art.13 pct.11 împreună cu art.2 pct.b și următoarele, reclamanta neputând susține că art.13 pt. 11 al contractului de antrepriză vizează doar cheltuielile cu organizarea de șantier, formularea nelăsând loc altei interpretări decât celei expuse.

Reclamanta nu a adus în sprijinul argumentelor sale nici un document din care să rezulte că ar avea obligația să suporte aceste cheltuieli, documentația întocmită de SC SRL neexistând depusă la dosar pentru a putea fi examinată de către instanța și pentru a se putea concluziona dacă eventual, conform acesteia afirmația este întemeiată.

Se conchide că aceste sume nu reprezintă cheltuieli ce privesc obiectul de activitate al firmei, așa cum a susținut contestatoarea, așa încât suma de lei a diminuat profitul impozabil fiind încălcate disp. art. 19 alin1 din L 571/2003.

Astfel, în mod nelegal reclamanta a diminuat profitul impozabil cu cheltuieli (ei) ce trebuiau să fie suportate de beneficiarul GmbH, eventual de către antreprenorul SC SRL, în acest fel fiind încălcate disp.art.19 alin. 1 din Legea 571/2003.

În ceea ce privește taxa de management de 57.520 lei prevăzută în contractul de leasing încheiat de reclamantă cu GmbH se reține că această sumă este nedeductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit, pe de o parte întrucât nici cu ocazia controlului și nici pe parcursul soluționării cauzei reclamanta nu a depus o copie conformă cu originalul a facturii, pe de altă parte întrucât pentru a se deduce aceste cheltuieli, agentul economic trebuie să dovedească necesitatea efectuării lor prin specificul activității desfășurate, iar serviciul să fie efectiv prestat, nefiind contestat de către reclamantă că serviciile nu au fost efectiv prestate întrucât Germania a întrerupt finanțarea construcției și este în litigiu cu reclamanta.

În această privință reclamanta a încălcat disp.art.21 pct.4 din Legea 571/2003 și art.48 din HG 44/2004, cheltuiala de 57520 lei negenerând venituri și astfel s-au încălcat și disp.art.19 alin. 1 din Legea 571/2003.

S-a contestat de asemenea de către reclamantă faptul că echipa de control a susținut că datorează obligații suplimentare de lei impozit pe veniturile obținute din România de persoană juridică nerezidentă, cu argumentul că pe pagina 4 a contractului de leasing există dovada că are reprezentanță în România.

Însă această mențiune făcută pe un contract de leasing fără nici un alt înscris care să confirme faptul că firma germană are o reprezentanță în România nu poate fi reținută ca reală. Mai

mult reclamanta a virat suma de 76.176 în Germania unde are sediu persoana juridică, dar nu a reținut suma de 15 % ce reprezintă impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți.

În conformitate cu dispozițiile Legii 31/1990 reprezentanțele sunt sedii secundare și reprezintă dezmembrăminte fără personalitate juridică, contractul de leasing fiind încheiat de reclamantă cu M. T. SRL Germania și plata taxei de management fiind efectuată tot către firma din Germania.

În această situație sunt aplicabile disp.art.116 alin. 2, litera c din legea 571/2003, conform căruia impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se varsă la stat de plătitorii de venituri (reclamanta) pentru situația prevăzută la art.115 alin. 1 lit i „venituri din prestări de servicii de management sau consultanță în domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România”.

Nu se aplică, așa cum a susținut reclamanta dispoziția din art.122 din Legea 571/2003 conform căreia orice persoană juridică străină ce are o reprezentanță autorizată să funcționeze în România conform legii are obligația să plătească un impozit anual întrucât reclamanta a plătit suma de lei către firma din Germania cu care de altfel a încheiat contractul de leasing, neexistând la dosar o dovadă că reclamanta a încheiat contractul cu reprezentanța din România a SRL Germania și că ar exista această reprezentanță.

Nici cererea privind calcularea eronată de către pârâtă TVA-ului suplimentar în sumă de lei și a accesoriilor, nu este întemeiată întrucât agentul economic a dedus TVA de lei aferent facturii 4946040 din 30.07.2004 (reprezintă tâmplărie aluminiu) și lei aferent facturilor fiscale nr.3435309/13.08.2004 și 3435315/23.09.,2004 (reprezentând montanți inox, mână curentă inox, suporti inox) având în vedere că așa cum deja s-a expus aceste facturi reprezintă lucrări de modernizare la active ce nu mai erau în patrimoniul acestuia și deci nu sunt aplicabile disp.art.145 alin. 3 litera a din legea 571/2003 care ar fi permis contribuabilului să deducă TVA-ul datorat sau achitat, aferent bunului ca i-a fost livrat sau care urmează să-i fie livrat, pentru prestarea de servicii ce i-a fost prestată sau urmează să-i fie prestată de o altă persoană impozabilă.

În ceea ce privește cererea prin care s-a solicitat să se anuleze dispoziția nr.4168/10.05.2006 (fila 38 din dosarul 13466/2006) prin care s-a dominat pierderea conta bilă înregistrată la 31.12.2005 cu suma de lei, tribunalul reține că în mod corect pârâta D.G.F.P.Gorj a consemnat în decizia 62/2006 că nu se poate investi cu această cerere întrucât competența de soluționare revine organului administrativ emitent – ori reclamanta nu a făcut dovada că împotriva acesteia s-a formulat o contestație, așa cum s-a prevăzut prin dispoziție, deci această cerere este inadmisibilă.

Se va înlătura în totalitate raportul de expertiză întocmit de expert pentru următoarele motive:

În mod eronat expertul a dat interpretare clauzelor contractelor 1419 și 1420 de vânzare cumpărare, apreciind că după data de 26.07.2004 cele două stații de distribuție se mai aflau încă în patrimoniul societății, în realitate argumentele contrare fiind deja expuse.

De asemenea, în ceea ce privește sumele ce reprezintă documentație proiectare mini complex Neptun și taxă construcție Neptun, sumele nu sunt deductibile fiscal, argumentele oferite de expert fiind preluate din corespondența existentă între SC D.G.F.P.Gorj și SRL și SRL Tg-Jiu, fără nici o legătură cu contractele de leasing financiar încheiate între reclamantă GmbH Germania și contractul de antrepriză încheiat între această ultimă firmă în calitate de beneficiar și antreprenorul SC SRL Prigoria.

S-a susținut de către expert că reclamanta deține factura proformă nr.6004319/12.10.2004 în original, însă la dosar nu s-a depus o copie conformă cu originalul sau o copie autenticată de un notar pentru a se susține acest argument.

Simpla înscriere pe coperta contractului de leasing a mențiunii că MTS GmbH Germania are reprezentanță în România , preluată întocmai de expert din susținerile reclamantei, urmează a fi înlăturată , reclamanta având posibilitatea să se adreseze Oficiului Registrului Comerțului și să solicite relații obținând un certificat constatator care să confirme că firma din Germania are o reprezentanță în România, însă și această situație fiind valabilă doar dacă reclamanta ar fi virat sumele de bani reprezentanței din România , însă expertul a omis să precizeze că sumele au fost virate firmei din Germania.

În ceea ce privește obiectivul nr.5 al expertizei, este evident că expertul a concluzionat că TVA-ul este deductibil la facturile 4946040/30.07.2004, 343509/13.08.2004 și 3455315/23.09.2004, de vreme ce a interpretat că transferul de drept al proprietății stațiilor de carburant s-a făcut la 10.10.2004, tribunalul reținând însă că aceasta s-a făcut la 26.04.2004 când s-au încheiat contractele notariale.

Nici argumentele reclamantei conform cărora agenții constatori din cadrul pârâtei nu i-au solicitat documentația pentru a dovedi ceea ce susține în contestația nr.5895 din 24.07.2006 și implicit în acțiune nu poate fi reținută întrucât așa cum se observă din procesul verbal de inspecție fiscală (fila 59 din dosarul 13466/2006 – capitolul V ultimul aliniat), administratorul reclamantei a recunoscut că a pus la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate , documentele fiind restituite integral.

Cu motivarea expusă contestația promovată de reclamantă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată în ceea ce privește impozitul pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți, TVA cu accesoriile aferente și ca inadmisibilă în ceea ce privește decizia nr.4168/10.05.2006 pentru care reclamanta nu a urmat procedura prevăzută de art.175 și 177 din OG.92/2003, deci neexistând o măsură ce poate să fie cenzurată de instanță.

În consecință se va respinge contestația prin care s-a solicitat anularea deciziei nr.62/2006 a raportului de inspecție fiscală nr.4158/10.05.2006, a deciziei de impunere 224 din 10.05.2006 și a deciziei nr.4186 din 10.05.2006.

**PENTRU ACESTEMOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge contestația formulată de reclamanta SIRETUL SRL cu sediul în Tg-Jiu , str. Săvinești, nr.31 A, jud. Gorj în contradictoriu cu pârata Direcția generală a Finanțelor Publice Gorj cu sediul în Tg-Jiu , str. Siretului , nr.6, jud. Gorj.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică din 18.05.2007 la Tribunalul Gorj.

Red.M.D.
Thred.M.L.
Ex.4